BISTRIŠKE TAČKE

GLASILO DRUŠTVA 01/2022

PREDSTAVITEV PASME: TIBETANSKI ŠPANJEL

ZAKAJ MOJ PES JE IZTREBKE?

KAM S PSOM NA IZLET

PASJI SLADOLED

UVODNIK

Končno! Držimo tačke, da se korona končno in dokončno poslovi ter, da se lahko kinološko delo zopet vzpostavi in vrne v ustaljene tire. Znotraj samega društva je bilo delovanje »skoraj« normalno. Veliki primanjkljaj pa se je kazal na državni ravni. V preteklem letu je odpadlo ogromno tekem, razstav, dogajanje ob 100 letnici Kinološke zveze Slovenije je praktično v celoti odpadlo. Planirano jubilejno razstavo: Razstave ob 100 letnici – Bled 10-12.09.2021 pa so morali prestaviti v leto 2022. Vsi, ki si jo želite ogledati ali udeležiti ste vabljeni na Bled med 27-29.05.2022.

Na našem poligonu se je v lanskem letu zvrstila le peščica dogodkov. Odpovedati smo morali predvideno druženje ob dnevu zemlje v aprilu, agility tekmo v maju ter sledarsko tekmo v mesecu novembru saj so bila zbiranja v večjem obsegu ter javne prireditve prepovedane. Uspešno smo izvedli spomladanske ter jesenske tečaje vseh disciplin. Spomladanski tečaj osnovnega šolanja smo zaključili z društvenimi izpiti. Jesenskega izpita žal nismo izvedli.

Člani društva smo kot polagalci ter tekmovalci sodelovali na dveh sledarskih tekmah v Ajdovščini ter na Ptuju. Na domači Vomar tekmi v novembru sta barve društva zastopala Branko Šuler in Anja Jug. Branko je v disciplini IGP1 dosegel odlično prvo mesto.

V letošnjem letu imamo planiranih kar nekaj aktivnosti. V spomladanskem terminu smo že pričeli s tečaji male šole, osnovne šole, Rally obedienca ter Hoopersa. Tekmo agilitiya imamo v planu že 21.5.2022. V novembru pa bomo izvedli tekmo za pokal Vomar ter finalno državno sledarsko tekmovanje.

PRIJETNO BRANJE!

ANJA JUG

Seveda ne morem mimo aktualnega dogajanja na velikih platnih. V februarju je prišel v kinodvorane film Pes v katerem igra glavno pasjo vlogo belgijska ovčarka Lulu. Kot mnoga kinološka društva, se tudi mi pridružujemo pozivu, da ne oddrvite do prvega preprodajalca ali vzreditelja teh psov. Pasma NI primerna za začetnike, v delo, ki ste ga videli v filmu pa je bilo vloženih leta dela ter trije različni psi, ki so »odigrali« vlogo vojne veteranke s številnimi težavami.

V primeru pa, da se vam je ta pasma še posebej prikupila, ne odlašat z obiskom prve in najbližje pasje šole. Pes, ki ste ga dobili potrebuje zgodnjo socializacijo, dosledno vzgojo, veliko pozornosti, dolge sprehode ter ogromno mentalne zaposlitve. V nasprotnem primeru se lahko poslovite od vsega lepega v vašem domu in okoli njega. Če ne zadovoljujemo potreb belgijskega ovčarja po gibanju, delu lahko že zelo zgodaj razvije neželjena vedenja, postane napadalen in neobvladljiv v popolnoma banalnih vsakodnevnih situacijah. Če niste pripravljeni na velike spremembe ter veliko odrekanja, predvsem ležernemu poležavanju doma pred televizijo, potem belgijski ovčar ni kuža za vas.

O nakupu psa se vselej odločajte trezno in razumsko. To je še vedno zelo zdrava pasma in s svojo odločitvijo, pa če bo dobra ali slaba, boste morali živeti naslednjih 15 let. Več o sami pasmi smo pisali že v eni izmed starejši številk Bistriških tačk zato vabljeni, da jo preberete.

V tokratnih člankih vam predstavljamo Tibetanskega španjela. Ker prihaja pomlad in s tem toplejše vreme vam v članku Kam s psom na izlet predstavljamo ideje za idealne pohode s svojimi kužki v naši neposredni okolici. Seveda jih je predstavljenih le nekaj, ker drugače bi iz časopisa nastala knjiga.

Ker za pomladjo pride poletje smo vam pripravili dva okusna recepta osvežilnih pasjih lučk za vroče dni.

Ali vaš kuža je iztrebke? Odgovore zakaj se to dogaja lahko prav tako najdete v tokratni številki Bistriških tačk.

KAM S PSOM NA IZLET

ŠTIRINOŽNI PRIJATELJ | NARAVA | SPROSTITEV

ČAS

Za naš izletek potrebujemo čas, zato je dobro, da ga načrtujemo takrat, ko res nimamo drugih obveznosti in se v miru lahko odpravimo po svoje.

Potrebno je tudi poskrbeti za to, da izlet oz. pohod prilagodimo glede na zmožnosti nas in naših ljubljenčkov, da ne pride do nepotrebnih težav na poti.

VREME

Preden se odpravimo z našim kosmatincem na pot, oz. preden izlet sploh začnemo načrtovati, pogledamo vreme. Da bi na našem izletu maksimalno uživali tako mi, kot naši kužki, je najboljše, da zunaj sije sonček.

DRUŽBA

Vse izlete, ki jih načrtuješ lahko izvedeš sam, kot tudi v družbi svojih prijateljev, ter štirinožnih prijateljev tvojega psa.

Tako bodo izleti še bolj zabavni, polni norčij in divjanja kužkov ter lepih slik ter spominov, ki jih boš lahko hranil.

Med našimi prostimi dnevi in vikendi, ko zunaj sije sonce imamo popolno priložnost, da se z našim kužkom odpravimo na izlet. Na Štajerskem je veliko lepih destinacij dosegljivih z avtom, kjer imamo pohodne in sprehajalne poti, kjer lahko preživimo čas s svojimi prijatelji na štirih tačkah.

Ampak katere so najlepše in najbolj priporočane lokacije in destinacije, kamor se veliko pasjih lastnikov s svojimi kužki zateče v naravo?

Spodaj imate naštetih 5 izletov, kamor se lahko s svojim psom odpravite peš na daljši sprehod. Več jih pa najdete v naslednji izdaji Bistriških Tačk.

Nuša Bezjak

STVARI, KI JIH JE DOBRO IMETI S SEBOJ

Ko se odpravimo na pot z našim kužkom, moramo imeti v mislih, da je potrebno vzeti s sabo nekaj stvari, ki jih bomo potrebovali.

- zložljiva posodica in voda
- vrečke za pasje iztrebke
- priboljški
- žoga oz. igrača
- odsevnik in lučka (v primeru, da te ujame tema)
- dodatni povodec in ovratnico (v primeru, da se sedajšnja uničita)
- papirnati robčki (zate in za kužka (umazane tačke, v primeru kakšne rane itd.))

POT NA ČRNO JEZERO

Črno jezero leži med Osankarico in Velikim vrhom na nadmorski višini 1200 m. Obraščeno je s smrekovjem in šotnim mahom. Na dnu jezera so se leta in leta nabirali organski odpadki odmrlih rastlin in živali ter sčasoma ustvarili debelo plast mulja, ki je temne, tako rekoč črne barve. Jezero je zato na pogled, kot bi bilo polno črnila, čeprav je voda kristalno čista. S svojo gozdnato okolico je Črno jezero zavarovano kot gozdni rezervat. S Treh kraljev se usmerimo na peš pot v smeri Črnega jezera, od koder pot lahko podaljšamo tudi do Doma na Osankarici in naprej do bojišča Pohorskega bataljona.

• Začetna točka: Trije kralji - Črno jezero (2,7 km, 40 min), Črno jezero – Osankarica (0,3 km, 20 min), Osankarica – Bojišče Pohorskega bataljona (1,5 km, 30 min), Osankarica – Trije kralji (4 km)

• Težavnost: lahka

LOVRENŠKA JEZERA (ROGLA)

Lovrenška jezera se nahajajo na visokem barju sredi Pohorja med Roglo in Ribniškim Pohorjem. Manjša jezerca, ki dobivajo vodo le s padavinami obdaja rušje. Jezerca si lahko ogledamo po z lesom tlakovani stezici, ki nam omogoča, da hodimo po suhem in ne po močvirju. Hoja po močvirju pa je prepovedana. Na začetku barja pa je razgledni stolp, ki nam omogoča pogled po Lovrenških jezerih.

Do njih lahko pridemo iz različnih poti:

- Rogla (Hotel Planja) - Lovrenška jezera 1 h 20 min -lahka označena pot
- Koča na Pesku - Lovrenška jezera 1 h 30 min -lahka označena pot
- Ribniška koča - Lovrenška jezera 1 h 40 min -lahka označena pot
- Lovrenc na Pohorju - Lovrenška jezera 3 h 30 min -lahka označena pot

BOČ

Boč je med zadnjimi vrhovi v Karavankah preden le te preidejo prek Donačke gore in Maclja v Panonsko nižino. Boč ima dva približno enako visoka vrhova, ki sta med seboj oddaljena le pet minut hoje. Na enem so oddajniki in vojska, na drugem za planince dostopnem vrhu pa 20m visok razgledni stolp s katerega se nam odpre lep razgled po večjem delu vzhodne Slovenije.

Na vrh lahko pridemo iz različnih poti:

- Zgornje Poljčane - Boč (čez Babo) 1 h 45 min -lahka označena pot
- Zgornje Poljčane - Boč (čez Balunjačo) 1 h 35 min -lahka označena pot
- Zgornji Gabernik - Boč (čez Galke in Balunjačo - krožna pot) 3 h 30 min -lahka označena pot
- Studenice - Boč (po cesti) 2 h -lahka označena pot
- Zgornje Poljčane - Boč (po cesti in Senčni poti) 1 h 50 min -lahka označena pot
- Zgornje Poljčane - Boč (po cesti) 2 h 15 min -lahka označena pot
- Zgornja Kostrivnica - Boč (mimo Koče Velikonočnice) 2 h -lahka označena pot
- Zgornja Kostrivnica - Boč 2 h -lahka označena pot

ŠMARTINSKO JEZERO

Šmartinsko jezero se nahaja v neposredni bližini Celja in je s svojo razgibano obalo ter zanimivo okolico privlačna izletniška točka. Nastalo je leta 1970 in meri 113 ha vodne površine.

Varna, urejena in lepo označena pot, ki se prične pri cerkvi Sv. Duha v Novi vasi, pešce, tekače in kolesarje popelje prav do jezera. Pri jezeru se pot razcepi v dve smeri: levo vodi po krožni potki mimo ladjice Jezerska kraljica in sodobnih igral za otroke, se nadaljuje okoli enega izmed rokavov jezera in se preko pontonskega mostu konča pri Čolnarni Muzelj, kjer se lahko sprehajalci spočijejo v senci dreves ali si izposodijo čoln oziroma kajak. Desna smer pešpoti zavije v gozdiček in vabi k sproščanju in uživanju ob jezerski obali.

Ob celotni poti okoli jezera so razporejene lesene klopi, namenjene počitku in sprostitvi ter informativne table s poučnimi podatki o jezeru in življenju v njem. Obiskovalce vabijo tudi prostori za piknik v naravi, medtem ko kulinarično izkušnjo zaokrožujejo ponudniki gostinskih storitev okoli jezera.

KONJIŠKI GRAD IN SKALA

Izlet, ki vas popelje v naravo in traja skupno cca. 2 uri.
Na Konjiški grad vodi več poti. Najlažja je po cesti mimo pokopališča, po kateri se lahko na Stari grad pripeljemo tudi z avtom. Težja pot pa nas vodi za pokopališčem po stmini direktno do gradu. Najbolj prijetna pot, ki nas vodi po naravi je pa Zmajčkova pot, kjer se ob markacijah in ob informacijskih tablah sprehodimo do gradu v cca. 20-30 minutah.

Iz gradu lahko pot nadaljujemo tudi do Skale. Do skale nas vodi relativno lahka pot s strmino. Označena je z markacijami in večino časa hodimo v hrib. V zgornjem delu, se pot zravna in ob strani gore hodimo še cca. 10 minut po ravnem terenu.
Ko pridemo do Skale imamo tam tudi klop, kjer se lahko spočijemo. Pot sicer lahko nadaljujemo tudi naprej proti Žički Kartuziji.
Na Skalo lahko pridemo tudi po zelo zahtevni poti z jeklenico, ni pa primerna za sprehod oz izlet s psom zaradi navpičnega vzpona.

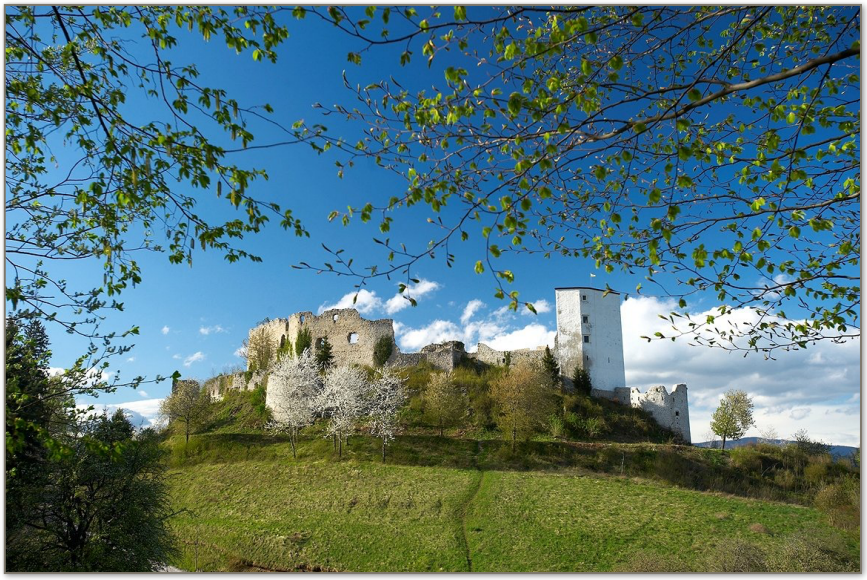

VIRI OPISOV:

hribi.net

visitmaribor.si

lucina-potepanja.com

aktivni.si

celje.si

TIBETANSKI ŠPANJEL

PREDSTAVITEV PASME

NAŠ PRVI TIBETANSKI ŠPANJEL

V naši družini so tibetanski španjeli prisotni od leta 1997. Začelo se je tako, da smo iskali družbo še enega psa za našo samojedko. Takrat smo še živeli v Mariboru v bloku in iskala sem psa, ki bi bil manjši od samojeda, pa vendar dovolj energičen, neobčutljiv in karakterno kompatibilen s samojedom. Ravno takrat je bilo v Sloveniji leglo tibetanskih španjelov, vzreditelji pa so imeli tudi samojede. Tako odločitev ni bila težka. Tibetanska španjelka se je odlično ujela z psičko pasme samojed, brez skrbi smo ju lahko puščali sami, nikoli ni bilo nobene poškodbe kljub njunemu divjanju. Bili sta nerazdružljivi, vse sta počeli skupaj in življenje z njima je bilo čisti užitek. Od takrat so tibetanski španjeli stalnica, čeprav so v naša življenja prihajali in odhajali še drugi psi: samojed, pa tibetanski mastifi, zdaj borzoj, ki se v vsem popolnoma razlikuje od tibetanskega španjela, ampak ob primerni socializaciji sta tudi ti dve pasmi združljivi.

KRATEK OPIS

Tibetanski španjel je ena izmed najbolj očarljivih pasem, ki izvira iz himalajskih gora v Tibetu. Vzgojili so jih budistični menihi. Zaradi njihove nežnosti, orientalskega videza in hkrati močnega karakterja mu rečejo tudi »mali lev«. Tibetanski španjel je majhen, vendar čvrsto grajen pes, s plečno višino okoli 25 centimetrov ter težo okoli 6 kilogramov. Telo ima nekaj daljše od plečne višine, prsni koš precej globok, sprednji nogi sta rahlo lokasti, zadnji pa zmerno okoteni in gledano od zadaj ravni. Tibetanski španjel ima rep v loku zavihan čez hrbet, vendar ga med mirovanjem velikokrat spusti. Najizrazitejša je glava, ki mora biti nošena ponosno, visoko. V primerjavi s telesom glava ni velika, lobanjski del je zmerno obokan, stop je precej izrazit, gobček pa je top in blazinast. Značilna je predgrizavost, ki daje za pasmo značilno obliko gobca. Uhlja sta nastavljena precej visoko. Oči so srednje velike in ovalne. Za razliko od drugih tibetanskih pasem so za španjela značilne zajčje šape. Dlaka je po telesu srednje dolga, svilnata, s srednje obilno podlanko, daljša pa je na šapah, zadnji strani nog, na uhljih ter repu. Nega dlake ni problematična, saj se ne vozla, tako da zadostuje le dovolj redno krtačenje ter le občasno kopanje. Tudi prehrana tibetanskih španjelov ni zahtevna, ne prenesejo pa preveč mesa v svoji prehrani, kar je posledica življenjskih razmer v njihovi prvotni domovini Tibetu, kjer je meso zelo redko na jedilniku ljudi, kaj šele psov. Kot vse tibetanske pasme spadajo tudi tibetanski španjeli pod okrilje Kluba za tibetanske pasme, ki omogoča lastnikom (tudi bodočim) in ljubiteljem teh pasem, da izvedo kar največ o svojih ljubljenčkih, si izmenjujejo izkušnje, izposojajo literaturo ter se občasno tudi srečujejo. (P. Peer)

Vrsta in velikost: 9. FCI skupina – družni psi, zelo majhen
Teža: 4,1 kg - 6,8 kg
Višina: okrog 25 cm
Barva: vse barve in kombinacije
Dolžina dlake: srednje dolga, ravna, svilnata, dvojna
Odpadanje dlake: zmerno
Življenjska doba: 12- 16 let, velikokrat pa tudi več
Bivalni prostor: hišni pes, življenje z družino
Velikost legla: povprečno 3 do 4 mladički, so pa lahko legla tudi manjša ali večja.

Tibetanski španjel je primeren za začetnike in družine z večjimi otroki, ki že razumejo, da pes ni igrača in znajo biti nežni. To je pes, ki ostane igriv in aktiven do pozne starosti,

PRIMEREN BIVALNI PROSTOR

Zelo dobro se počutijo v stanovanju ali v hiši z velikim ograjenim vrtom, saj se zelo radi potikajo naokrog po vrtu in samostojno raziskujejo. Ti psi morajo imeti stalen dostop do človeške bližine. Za prenočevanje zunaj niso primerni.

KARAKTER IN TEMPERAMENT

To je inteligenten, nagajiv, vesel, zaupljiv, igriv in prijazen, vendar trmast mali kuža. Je odličen družinski spremljevalec, zelo neodvisen in dober čuvaj. Njegov značaj in videz sta pogosto opisana tudi kot tretjina mačke, tretjina opice in tretjina psa. Čeprav niso bevskači, pa bo na tujce in neznane zvoke vselej opozoril z laježem. Do tujcev so zadržani, vendar nikoli agresivni. So tudi zelo senzibilni in se odzivajo na človekovo razpoloženje. Tibetanski španjel je pes za vse tiste, ki si želijo psa z rahlo neodvisnim značajem in močno navezanostjo na družino, ne pa tudi popolne poslušnosti. Psa, ki jih bo spremljal povsod, doma pa bo zahteval le kavč in redne obroke, pa morda tudi kakšno poslastico.

UJEMANJE Z DRUGIMI ŽIVALMI

Zlahka živi skupaj z drugimi hišnimi ljubljenčki. Nima lovskega nagona, kar mu omogoča nemoteno druženje s psi, mačkami ali kakšnimi drugimi živalmi.

KOMPATIBILNOST Z OTROKI

Dobro se bo razumel z otroki. Če imate majhne otroke, je priporočljiv nadzor odrasle osebe, da ne bi nenamerno poškodovali psa, saj je zelo majhen, nežen in temu primerno tudi občutljiv.

DLAKA

Ima dolgo, dvojno dlako, ki se ne zapleta in je skoraj brez vonja, celo kadar je moker. Kožušček je sestavljen iz dveh plasti, podlanka je mehka in topla, zgornja dlaka pa svilnata in ravna. Okoli vratu tvori grivo, rep je bogato odlakan, značilne so rese na uhljih. Dlaka je lahko v vseh barvah in barvnih kombinacijah, brez omejitev.

NEGA

Priporoča se tedensko česanje ali krtačenje dlake, predvsem dlako za ušesi, ki se rada vozla. Priporoča se pogosto čiščenje zob, saj bodo tako dalj časa ostali na svojem mestu in ne smemo pozabiti na redno čiščenje ušes, da ne bi prišlo do vnetja. Krajšanje krempljev se izvaja po potrebi. Kopanje izvajajte le, kadar je to potrebno, ne prepogosto, uporabite zelo blag pasji šampon. V času, ko pes menjava dlako ga počešete vsak dan, da čim prej odstranite odmrlo dlako, drugače česanje vsak dan ni potrebno.

ZDRAVSTVENE TEŽAVE

Ob pravilni prehrani, zadostnem gibanju in ljubezni so načeloma to zdravi psi. Nagnjeni so lahko k težavam z dihanjem, alergijam, solzenju oči, displaziji kolkov in komolcev, ter k vročinski kapi. Izredno slabo prenašajo anestezijo, kar je potrebno upoštevati, kadar gre za odločitve o posegih, ki za življenje živali niso nujni. Pri nas so vsi psi, ki so uporabljeni v vzreji pregledani in je verjetnost, da se bo pojavilo karkoli od zgoraj navedenega zelo majhna. Lahko potrdim, da gre za zelo zdravo pasmo.

VZGOJA IN TRENING

Posamezne primerke je nekoliko težje vzgojiti, vendar le, kadar jim dopustimo, da so vodilni. Tibetanski španjeli običajno niso pretirano dobri v poslušnosti in drugih organiziranih treningih usposabljanja, saj se hitro začno dolgočasiti. Treniramo ga z ljubeznijo, potrpežljivostjo, pohvalami in doslednostjo, nujna je tudi zgodnja socializacija.

ZAHTEVANA AKTIVNOST

Kljub svoji mali velikosti so izredno aktivni in potrebujejo svoj vsakodnevni sprehod. Radi tudi tečejo in se igrajo na prostem, znotraj doma pa so umirjeni in večinoma poležavajo. Zadovoljni so tako z daljšimi izleti, kot krajšimi sprehodi in igro na domačem vrtu.

ZGODOVINA IN RAZVOJ PASME

Tibetanski španjeli so se, kot vse tibetanske pasme, razvijali na stoletja izoliranem področju, ki je imelo le občasne stike s Kitajsko. Tako so male tibetanske pasme pomembne tudi pri razvoju kitajskih pasem, kajti najboljše primerke psov so Tibetanci podarili vladarjem Kitajske, ki so bili občasno tudi njihovi vladarji. Tibetanski španjel, pekinčan in japonski Chin imajo tako skupne prednike. Prve tibetanske španjele so pripeljali v Evropo Angleži proti koncu 19. stoletja. Z vzrejo pa so začeli šele v dvajsetih letih prejšnjega stoletja, ko je dr. A. Greig pripeljala v Anglijo nekaj psov te pasme. Žal je le en samec preživel drugo svetovno vojno in predstavlja vez s predvojno vzrejo. V petdesetih letih se je vzreja ponovno začela s psi, ki so jih Angleži in kasneje Američani pripeljali iz Tibeta ter Nepala. Medtem ko sta bila pekinčan in tibetanski španjel v začetku 20. stoletja že zelo podobna, sta se pasmi kasneje razvijali v različnih smereh in tibetanski španjel je ostal zelo podoben svojim prednikom. Angleži in Skandinavci so v nekaj desetletjih pasmo izenačili, psi so dobili za spoznanje bolj tope in blazinaste gobčke, drugih sprememb pa pasma ni doživela. Tibetanski španjeli so približno stoletje po prvem obisku v Evropi, prispeli tudi v Slovenijo. Ime pasme pove, da izvirajo iz Tibeta, že ime španjel pa hitro zavede, saj je psiček drugim španjelom podoben le po velikosti. Tibetanski španjeli so ena najbolj priljubljenih pasem v Skandinaviji, Na Švedskem, Finskem, Norveškem. V državah torej, kjer je kinologija zelo razvita in kjer je velika večina pasje populacije rodovniška.

Videz tibetanskega španjela večina ljubiteljev psov spominja na pekinčana. In res, večina raziskovalcev razvoja pasem ugotavlja, da imata tibetanski španjel in pekinčan istega prednika. Vendar se je tibetanski španjel razvijal v drugo smer in tako imamo danes psička, ki je majhen, a zelo okreten, z lepo srednje dolgo dlako, z glavo rahlo orientalskega videza, z močnim gobčkom, ki pa ni potlačen in ne ovira dihanja. Tibetanski španjel je primeren za začetnike in družine z večjimi otroki, ki že razumejo, da pes ni igrača in znajo biti nežni. To je pes, ki ostane igriv in aktiven do pozne starosti.

Delno povzeto po KTP P. Peer

Zapisala: Jana Drobnak

PASJI SLADOLED

Kaj človeku najbolj prija, ko je zunaj 30 stopinj? Sladoled. Le ta bi pa tudi popestril dan vašemu kužku, ki mu je dejansko še bolj vroče kot pa vam.

Za pasji sladoled potrebujemo sestavine, ki jih kužki lahko v omejenih količinah tudi pojedo. To so najpogosteje sadne sestavine, meso, jogurt itd. Obstaja tisoče različnih kombinacij, kako sladoled lahko pripravite. S mešanjem zgoraj omenjenih sestavin, praktično sploh ne morete zgrešiti oz. narediti nekaj kar vaš kuža ne bi jedel. Spodaj imate pa zapisana dva recepta, ki smo jih pripravili tudi našim kužkom in so jih imeli res radi ter v njih zelo uživali.

Pazite le, da vašemu kužku ne date vseh lučk hkrati. Primerne so samo kot posladek vsake toliko časa. Receptom lahko dodate tudi kokosovo ali lososovo olje, ki ima za pse dobre lastnosti kot naprimer pomoč pri prebavi, sijoči dlaki, koži, itd.

OH HONEY

Za pripravo pasjega sladoleda potrebujete (zadostuje za 4-5 pasjih lučk):
-1 banano
-1 žlico medu
-jogurt
-model za lučke/ledene kocke/silikonski model raznih oblik

Postopek:
Banano olupimo in narežemo na kolobarje in jih z vilico potlačimo. To počnemo tako dolgo, dokler ne dobimo bananinega pireja. Bananinemu pireju dodamo jušno žlico medu in pa jogurt (po občutku). Vse skupaj zmešamo, da dobimo relativno homogeno maso. Masa naj ne bo popolnoma tekoča.
Maso s pomočjo žlice razporedimo v modele za lučke/ledene kocke/silikonski model in model postavimo v zmrzovalnik. Ko se lučke popolnoma strdijo, jih odstranimo iz modela in so pripravljene za vašega pasjega prijatelja.

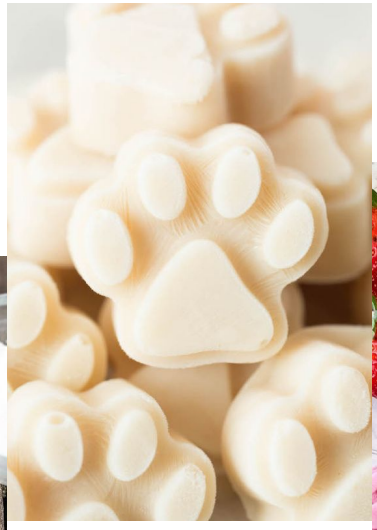
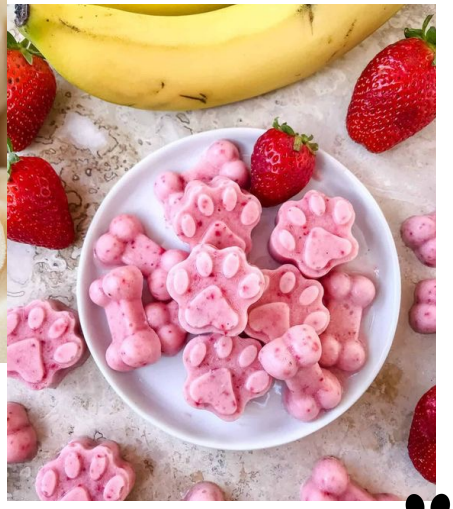

PEANUT BUTTER DREAM

Za pripravo pasjega sladoleda potrebujete (zadostuje za 4-5 pasjih lučk):
-1 jabolko
-1 žlico arašidovega masla
-jogurt
-model za lučke/ledene kocke/silikonski model raznih oblik

Postopek:
Jabolko olupimo in narežemo na majhne kocke. Jabolčnim kockam dodamo 1 žlico arašidovega masla ter jogurt (po občutku). Postopek ponovimo, kot v zgoraj navedenem receptu, torej: vse skupaj zmešamo, da dobimo relativno homogeno maso. Masa naj ne bo popolnoma tekoča.
Maso s pomočjo žlice razporedimo v modele za lučke/ledene kocke/silikonski model in model postavimo v zmrzovalnik. Ko se lučke popolnoma strdijo, jih odstranimo iz modela in vaše lučke so pripravljene.

Še par idej oz. kombinacij za pasji sladoled:
-tuna, jogurt, kokosovo olje
-lubenica, borovnica, jogurt
-mango, jogurt, kokosovo olje

Vir slik: Pinterest (cookingwithjanika.com, foodwithfeeling.com)

Nuša Bezjak

ZAKAJ MOJ PES JE IZTREBKE?

Uživanje iztrebkov (tujih ali lastnih) ali koprofagija je vedenje, ki je značilno za mnogo živalskih vrst, med drugim seveda tudi za naše najbolj zveste spremljevalce, pse. Takšno vedenje je najbolj pogosto pri mladičih in doječih psicah, pri nekaterih psih pa ga opažamo skozi vsa življenjska obdobja. Pri tem ne gre za nevarno ali nenavadno vedenje, ampak je pri nas, lastnikih, ki sobivamo s psmi, nezaželjeno.

Vzroke za koprofagijo lahko v grobem delimo v tri skupine. Prva skupina so popolnoma zdrave živali, brez kakršnih koli težav, velikokrat požrešni psi ali takšni, ki obožujejo ritje po zemlji, krtinah, in le te konzumirajo. Druga skupina so psi, ki uživajo iztrebke zaradi vedenjskih težav, tesnobe, kroničnega strahu, odtegnitvene stiske. Tretja skupina pa so psi, ki s koprofagijo poskušajo nadomestiti nek primankljaj v telesu.

Vzroki za koprofagijo pri doječih psicah so popolnoma jasni. Mladiči do približno tretjega tedna starosti niso sposobni sami izločati hrane, zato jim mama z lizanjem spodbudi izločevalni refleks. Ob tem njihove iztrebke zaužije, in na ta način poskrbi,da njihovo zavetje ostane čisto. V nasprotnem primeru bi se lahko razvile določene bolezni, vonjave pa bi pritegnile plenilce, ki bi ogrozili mladiče. Zakaj tudi mladiči uživajo iztrebke ni popolnoma jasno. Lahko da gre zgolj za njihovo radovednost in spoznavanje okolja ali pa za posnemanje obnašanja mame. Večina mladičev koprofagijo preraste sama nekje do 6. meseca starosti, brez da bi se vmešaval človek.

Koprofagija je značilna za mnogo plenilskih vrst. Preden smo ljudje prednike psov udomačili, so se preživljali poleg lova tudi kot mrhovinarji. Tisočletja so se hranili z odpadki drugih živali. Iztrebki drugih živali, še posebej iztrebki rastlinojedov, so bogati s hranilnimi snovmi, ki jih psi potrebujejo. Takšno vedenje je torej povsem naravno in se je ohranilo skozi evolucijo. Za pse ni škodljivo, temveč celo koristno. Ker pa se je razvil tudi odnos med človekom in psom in večina psov danes živi z nami v stanovanjih, je to početje pri odraslem psu seveda nezaželjeno, saj se bakterije z iztrebkov lahko hitro prenesejo v naše stanovanje.

Pri vsem tem je seveda pomembna izbira kakovostne pasje hrane, v kateri so uravnotežene vse hranilne snovi, ki jih naš pes potrebuje. Na ta način omogočimo psu vsa hranila, ki jih potrebuje in na nek način preprečimo potrebo po vnašanju dodatnih hranil na nam nezaželjen način-z zaužitjem iz iztrebkov.

Hraniti moramo tudi primerno količino hrane, ki pa je odvisna od velikosti/ teže psa, pasme, fizične aktivnosti in vrste hrane. Če je naš pes lačen, si bo po vsej verjetnosti prej postregel z iztrebki. Koprofagijo pa opazimo tudi pri psih, ki se jih hrani preveč, saj njihovo telo ne zmore absorbirati vseh hranilnih snovi iz hrane, kar pa povzroči, da pes zaužije svoje iztrebke, ki so še vedno polni hranil. Za boljšo prebavo in večji izkoristek hranil pa lahko psu dodajamo tudi probiotike in prebiotike, seveda ob kakovostni hrani.

Pogost vzrok za koprofagijo naj bi bila tudi slaba absorbcija življenjsko pomembnih hranil-pomanjkanje vitamina B in tudi drugi zdravstveni razlogi kot so diabetes/sladkorna bolezen, kjer imajo psi občutek, da so kar naprej lačni, čeprav v resnici niso. Težave lahko povzroča tudi infestacija z notranjimi paraziti, kjer lahko pride do intestinalnih infekcij, težave s trebušno slinavko, pri starejših psih pa tudi demenca, kjer se zauživanje iztrebkov pojavi kot posledica zmedenosti in dezorientacije.

Ko izločimo zdravstvene težave in smo prepričani, da pes dobi zadostno količino kvalitetne hrane, pa nam kot vzrok koprofagije ostanejo le še psihološki vzroki.

Pes lahko to počne le za to, da pridobi našo pozornost. Psi, ki so osamljeni oziroma zdolgočaseni, se lahko začnejo igrati s svojimi iztrebki, kar lahko posledično vodi tudi do zaužitja in tudi postane navada. Če psa prekomerno kaznujemo, ko se mu ponesreči in se pokaka v hiši, si lahko to zapomni in ob naslednji takšni nesreči želi raje skriti dokaze-zaužije lasten iztrebek. Nekateri psi se poslužujejo koprofagije tudi zato, da očistijo svoj bivalen prostor, če le tega sami, kot skrbniki ne počnemo dovolj pogosto. V gospodinjstvu kjer sobiva več psov se lahko zgodi, da podrejen pes poje iztrebke nadrejenega, da pokaže svojo podrejenost. Takšno vedenje pa se lahko pojavi tudi pri psih, ki občutijo močan stres. Vse to so možni vzroki za uživanje lastnih in tujih iztrebkov. Če bomo ugotovili pravi razlog za takšno početje, ga bo toliko lažje odpraviti.

Prvi korak je torej obisk veterinarja, kateri bo izključil morebitne bolezenske vzroke za to neželjeno početje in seveda izbira kvalitetne pasje hrane, ki psu omogoča vsa potrebna hranila. Nato razmislimo, kaj bi lahko bil razlog za takšno početje. Po odpravljanju le teh, poskusimo še druge pristope, s katerimi bomo psu predvsem onemogočili dostop do iztrebkov in na ta način onemogočili koprofagijo. Poskusimo lahko tudi s preusmerjanjem pozornosti iz za njih slastnih iztrebkov, k sebi. Seveda pa obstaja nekaj možnih pristopov in tehnik za omejevanje tega za nas neželjenega vedenja.

V leglu mladičev je potrebno iztrebke sproti in čim bolj pogosto odstranjevati, njihove mame pa ne oštevati ali kaznovati, če za iztrebke poskrbi sama. Ko mladiče od mame odstavimo moramo takoj poskrbeti za primerno in kvalitetno prehrano. Takšno hrano je seveda priporočljivo uporabljati že za dohranjevanje mladičev, ko še sesajo. Za mladiča ima njegov iztrebek podoben okus kot hrana, ki jo je zaužil, zato se bo iztrebkom težko uprl. Raje mu onemogočimo dostop do iztrebka tako, da za njim čim prej očistimo in pospravimo.

Kaznovanje odraslega psa ob takšnem vedenju ni priporočljivo, saj lahko to vedenje le še poslabša. Tudi tukaj poskusimo onemogočiti psu dostop do iztrebkov (psa imamo na povodcu, redno čiščenje njegovih zunanjih prostorov,…).

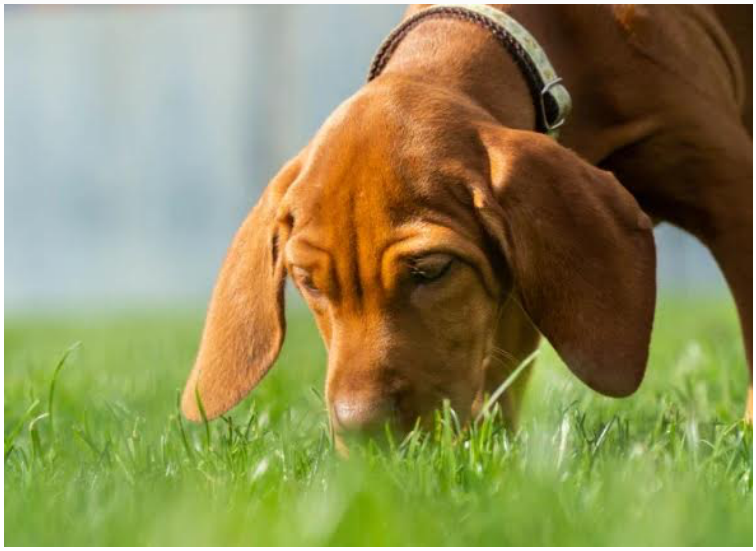

Pri preprečevanju zauživanja iztrebkov je seveda še kako pomemben odpoklic. Vsakemu odpoklicu mora slediti bogata nagrada, ki naj bo slastnejša, kot so iztrebki. Z utrjevanjem odpoklica začnimo čim prej, najprej doma, nato nadaljujemo zunaj in v različnih okoljih. Ko naš pes obvlada odpoklic v različnih okoljih ob različnih motnjah,lahko poskusimo tudi ob motnji, kot je iztrebek. Na začetku naj bo pes na daljšem povodcu, da mu preprečimo dostop tudi, če nam že prvič ne uspe. Psa bogato nagrajujemo čisto vsakič, ko bo pozornost z iztrebka preusmeril na nas.

Na sprehodih naj bo pes na povodcu in mi, lastniki, bodimo pozorni na okolico. Ko pes najde iztrebek, ga bo najbrž želel povohati in to je odlična priložnost za vadbo odpoklica oziroma preusmerjanje pozornosti na nas s priboljškom. Psa pokličemo k sebi, če se ne odzove ga nežno potegnemo stran in čim se oddalji od iztrebka in pride k nam, ga pohvalimo in nagradimo.

Če je pes spuščen na dvorišču in nimamo vedno možnosti odstraniti iztrebka takoj po opravljanju potrebe, nekateri svetujejo dodajanje ananasa, špinače ali buče pasji prehrani, saj naj bi iztrebek po takšni hrani psu smrdel.

Pasja okolica naj bo čim bolj čista, sproti odstranjujmo iztrebke in zadostno počistimo. Če imamo tudi mačke, mačje stranišče postavimo na mesto, do katerega pes ne more.

Pasji iztrebek nam lahko pove veliko o njegovem zdravju in prehrani. Bodimo pozorni na znake, kot je driska in večji neprebavljeni koščki ter ob morebitnem pojavu kakršnihkoli zdravstvenih ali prebavnih težav, obiščimo veterinarja.

Psu moramo zagotoviti dovolj pozornosti in zanj primernih aktivnosti, da se ne bo dolgočasil,tako tudi ne bo imel presežka energije in posledično tudi manjšo željo po razvijanju neželjenih vedenj. Vsakodnevno mu omogočimo sprehod, se z njim igrajmo, ga zamotimo z vajami poslušnosti, izvajanjem trikcev, itd.

ANA JOVANOVIĆ

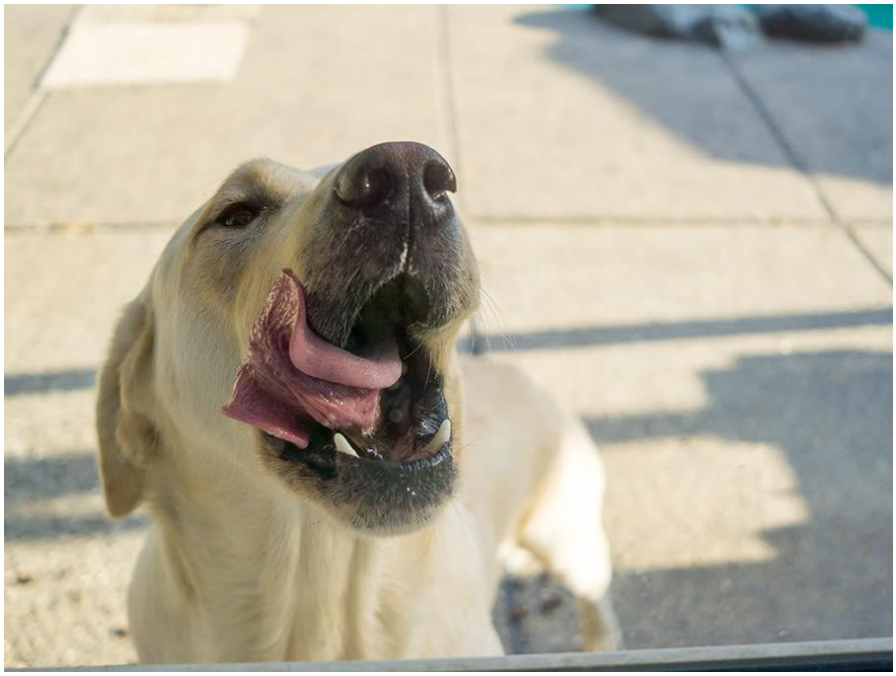

Naznanilo

Agility tekma

INFORMACIJE SLEDIJO KMALU!

?	?	?
DAN	MESEC	URA

KD SLOVENSKA BISTRICA